

-Poman, Mihel Cvetušić, Stanislav Horvat i Franjo Brajević. U Muzeju grada Zagreba očuvana je mjedena tablica kaptolskoga ceha s iskucanim likovima obrtnika struka koje su zastupane u tom cehu. Izveo ju je Stanko Horvat potkraj XVII. st.

Među dalm. djelima ranoga broka ističe se raspelo (Orebić) što ga je izveo šibenski majstor M. Dorošević 1614.

U XVII. st. nastao je niz zanimljivih zlatarskih radova za pravosl. manastire i crkve. Za manastir Orahovicu izradio je 1617. *Avramije Hlapović* srebrnu darohranilnicu u obliku crkvice sa 7 tornjića, a njemu se pripisuje i petohljebnica izrađena 1617. za isti manastir; vjerojatno je rad njegove radionice i orahovička kadionica s ukrasima gotičkoga stila. Ručni križ iz istoga manastira rad je *Stefana Ivanovića Sarajevca* (1632) u koji je pozlaćenim srebrom okovao rezbareni križ s prikazom 12 praznika. *Đuro Stefanović* izradio je 1661. okove evanđelja (manastir Pakra kraj Daruvara); zlatar istoga imena spominje se 1697. u osječkoj Tvrdi. *Miho Narančić* iz Staroga Majdana izradio je potkraj XVII. st. okove za korice u crkvi u Kostajnici i u manastiru Gomirju. Tipični su za njegov rad lijevani, ažurirani plošni reljefi sa svetačkim likovima i prizorima. Najvredniji su primjerci toga zlatarstva u zapisima dokumentirani radovi majstora *Jakova* u Topuskom (1705–18); od njegovih datiranih radova ističu se srebrni križ i putir manastira iz Gomirja (1705), mjedeni pečatnjak iz manastira Lepavine s prizorom »Vavedenja« (1706), diskos iz manastira Komogovine (1708), pozlaćeni srebrni okov krune Bogorodičine ikone za Gomirje (1715) i putir iz manastira Komogovine od pozlaćena srebra (1718). U Bolču kraj Crikvene blizu Bjelovara očuvan je nedatirani križ majstora *Jakova*, sličan gomirskome iz 1705, s geometrijskim motivima srodnim šarama seljačkih rukotvorina.

Mnogi su Hrvati djelovali u zlatarskome cehu osnovanom potkraj XVII. st. u Budimu. Već 1696. uživali su povlastice prvenstva nad ostalim zlatarskim udruženjima u Mađarskoj i nadzirali rad osobito onih majstora koji su boravili na novooslobođenu području. Do sred. XVIII. st. djelovali su u tome budimskom zlatarskom cehu ponajviše majstori podrijetlom iz jadranskih krajeva Hrvatske, iz Slavonije, Bosne, te Srbije i Makedonije. Ti su majstori dali vrijedna djela, od kojih su neka u Mađarskoj i očuvana (srebrni dvokraki svijećnjak *Jakoba Martinovića* iz sred. XVIII. st., srebrna svjetiljka za vječno svjetlo *Martina Ljubišića* iz 1776. i dr.); neki su izrađivali zlatarska djela i za Hrvatsku, a i mladići iz Hrvatske odlazili su k njima u nauk. U franjevačkome samostanu u Slavonskome Brodu očuvan je kalež budimskoga zlatara *Martina Ljubišića*, izrađen 1763. za đakovački samostan. U Mađarskoj je i izvan Budima bilo hrv. zlatara: u Pečuhu se npr. istaknuo *Šimun Radnić*, koji je 1732. izradio žičanim emajlom urešen kalež za franjevece u Pečuhu, a kod *Josipa Radnića* učio je zanat *Mihael Frank* iz Varaždina 1764–67.

Među zagrebačkim zlatarima javljaju se u XVIII. st. *Petar Gerkavec*, *Juraj Igerčić*, *Ignacije Ernst* i *Nikola Dolovčak*. Najstariji je do sada poznati pečatom označen rad zagrebačkih zlatara kalež crkve u Vugrovcu, rad *Ignacija Ernsta* (1769). Kraljevsko vijeće za Dalmaciju, Hrvatsku i Slavoniju zahtijevalo je (1773) da zlatari stavljaju uz oznaku kakvoće srebra i pečat s imenom. Od kaptolskih zlatara XVIII. st. poznati su *Ivan Pozvinski*, *Johann Michael Lanner* (u Riznici zagrebačke katedrale očuvan lijep pastoral iz 1780), *Ferdinand Eberhard* (očuvani mnogi radovi u Zagrebu) i *Martin Ebner* (ranoklasicistički okvir slike biskupa Kažotića u zagrebačkoj katedrali).

DETALJ SREBRENOGA ANTEPENDIJA, rad G. C. Meichela iz 1721. Zagreb, katedrala

